

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Såsom Torget och alla gatorna i Staden Königs-
backa i början af nästkommande Junii månad kom-
mer at omsättas, och således likasom å nyo sten-
läggas; hwartil en förfaren Stensläggare åstun-
das: ty behagar den, som hårtil finner sig slick-
lig, anmåla sig hos Borgmästare och Råd i be-
mälte Stad, eller där Magasinet utgisves: då om
accords-summan för den, som åtager sig besväret
med inseendet öfwer stenläggningen, skal blifwa
afgjort.

De resterande böcker af sal. Domprosten Doctor Ubechels Bibliothéque, komma den 4 nästkommande Maji å vanligt ställe at auctioneras; och därpå afledne Presten Nicol. Linds Boksamling; hwartil tid och rum i nästa Beckoblad närmare skal utsättas.

Den 23 dennes komma uti Fru Christina Johanna Böckers hus vid östra hamnen, på auction at försäljas, allahanda meubler, silfver, ten, koppar, messing och flera saker.

Et parti mytt Irlands smör af bästa sorten, är i
veckan ankommet, och försäljes hos Herr Anders
Philip Öterdahl.

Några både öfwer- och under-rum på Sillega-
tan, tjenliga för två små hushåll, åro lediga at
tilträdas vid slutet af denne månad. Mera här-
om hos Bokmästaren Hjort.

På hvarje Tis- och Fredag, klackan 5 efter mid-
dagen, öpnar Dansemästaren Morcrof uti Lejdtska
huset, det är i Salen på 3 Remare, sin Dansebod,
där åskare af konsten, och tillika af bågge könene,
funna med 16 styfver köpa sig en härlig motion,
och springa kammar-lopp i hela 4 timar.

Götheborgska

Magasinet.

Ördagen, den 25 April 1761.

Et bref af J. O. til C. G. V.

Ryttan, som en jordågare tilslyter utaf löffog,
är så mycket omtalad, at Bonden, som ogern
kräcker sig för efterkommanderne, borde likväl vara
i den delen tilräckeligen upmuntrad. Således blif-
ver mit ämne blott, at upgisa sättet, huru man
med beqvämlig skynksamhet förkäffar sig en sådan
härlighet på sina ågor.

Där löffog skal updragas, och planteringen se,
måste ovägerligen vara stängt, och för kreaturen
fredat.

Planteringen ser på detta sättet: man tager
om hösten uti Augusti eller början af Septembris
månad spåda plantor, som den tiden til ymnighet
finnas under, eller et litet stycke från andra gamla
löstrån, såsom ek, aſt, asp, al, björk eller hvad
slag man helst åſtundar, och har lägenhet at be-
komma. Dessa plantor passas efter jordmånen,
och sättas i någorlunda lika belägenhet med den,

R

hvar-

hvarifrån plantorne blifvit flyttade; såsom til exempel: om man wil plantera Al uti en backe eller på högländt ort, är nödigt at taga plantor från alar, som våxa på högländta ställen, och fallas back-al. Men wil man åter hafva Al at våxa på lågländte platsar, såsom kring om trågårdar eller ångar, så måste plantorna hemtas från lågländta ställen. Och åswenså förhålls med andra lösträn.

Dessa spåda plantor, som äro wid pañ en half finger höga, upptagas, som sagt är, på tiltagande ny, helst då det liknar sig til regnväder. De upptagas om astonen flockan 5 eller 6, om stället, hvarifrån de skola flyttas, är nära beläget til marken, hvaruti de skola förblifwa, då de omsättas samma aston. Men har man längre väg efter plantorna, så at de icke kunna sättas samma aston, så böra de upptagas och hemtas om morgonen hittida, eller astonen förut, då deras rötter med jord öfverhöjsas, och plantorna förvararas uti en källare, tils andre astonen, då de sättas. Med en knif, som skal få vara rostig och til annat obruklig, allenast han är wañ åt udden, kunna några hundrade sådana plantor på en liten stund upptäras, då likväl en bit af torfwan, eller så mycket mull följer med roten, at den samma därav är betäkt, ungefärlig til en ridsdalers diameter. Med samma mindre kostsama verktyg kunna plantorna åsiven sättas, då man därmed skär eller gräfsver en liten håla i marken til widd af en hel tråkalrik, och djup af en half; hvaruti sylls med god trågårds mull, eller annan fet jord, hvilken altid fin-

nes

nes bredewid bondestusworne, eller närmast intil dyngestan, då plantan däruti sättes, och må imellan hvar planta vara 2 eller 3 alnar.

Kring em denna plantermarken är rådeligt, at fortplanta pilträ, likväl inom hägnaden, at förekomnia kreaturen och deras ohägn. Undamålet är, at genom pilen tillsynda plantorna sit oumbärliga lugn: och detta träd omsättas genom affurne grenar eller qvistar, hvilket kan ske först om våren, innan safwen uppskutet, och sent om hösten, sedan löfvet affallet: då grenen eller qvisten sättes 6 qvarter til 2 alnar djupt i jorden, hvilket arbete beqvämligen förrättas med en järmstör. Har man litet god mull, at nedpacka kringom grenen uti hålan, och den samma därmed igenfylla, så är det så mycket bättre.

Märkeligt, at, då man elses planterar unga wilde trän, som äro af 3 alnars hög stam, så hafva de mindre förförfallit, än dessa förenämde spåda plantor, då de så unga, som sagt är, blifvit flyttade, utan våxa desse inom så är om de förenämde: desfutan dö de unga fällan ut, hwaremot de äldre flyttingarne löpa större fara, och ofta dö bort.

Ar 1759 lät jag sätta 14 eller 18 st. alar om 2 och en half til 3 alnars höga stammar, dels uppå sidländt ort, och dels uti en backe, ja dels uti mager, och dels uti fet jord. Allesamman gingo likväl ut, och dago bort. Andra året om hösten lät jag ock sätta några spåda Al-planter wid trågårdens planket, hvilka bårgade sig väl, och förleddet är hade skutet från en half fingers högd emot 6

qvarter, och somliga til 2 alnar. Sistledne höst, och om en Söndags afton, lät jag sätta någre hundrade alplantor, som kostade mig en kamma bl: jag tror at öfkannan skal efter 10 til 15 år betalas både til capital och ränta. 500 Plantor, som oft sidstledne höst en annan afton blefwo satte, betalte jag med en rulla tobak, och jag har samma hopp at winna på tobaksrullan som på öfkannan. Tånk, om bonde-goscarne kunde förmås, at i stället för lef och nödningswerk, om Söndags aftnarne, taga sig före, at i berg och backar hägna och plantera, så torde man inom få år, eller en half mans ålder få se våra fog-torsteige bygder och stallote backar lummige och grönkladde.

Sluteligen bör jag vara så höflig, och ej til-
ågna mig detta påfund, emedan det tilsförene waret
werkstält af andre. Framhårdat m. m.

Tankar öfwer salige Bisloven, Herr
Doctor Jöran Wallin, ytrade af en
Prestman i Stiftet *.

Kom, lärdom! gråt wid denna grift.
En Kongens Roman lägs i grafwen,
Som femton år fört Bislops stafwen,
Med ågta nit i Götha Stift.

Han

* Dessa kom jag öfwer här om dagen; och gör dem så mycket helre almänna, som Författarens affigt at döbla denna minnesvård, ej mindre än skriften i sig self, hedrar både Bislop och Prestman.

Han bar i fred sin Doctors hatt;
Fick åsven mya lagrar skåra,
Til sin och Svenska nammets åra,
Tils han all verlden bød god natt.

En Ordnings-Man ifrån osz går:
Ej detta Stift allena gråter.
Ty, fast en Bislop fås väl åter,
Som wissligt helar detta sår;
En Hedersman doch affsed tar,
Ötrötlig, waksam, redebogen,
En Man i hela huset trogen, 4 Mos. B. 12: 7.
Och ibland osz en wördad Far.

En Man sit höga åmbet lif,
Som Swärme-andar så forlade,
At de ej något såga hade; Matth. 22: 46.
I ordet war han ganska rit.
Han dämpa först det onda gift,
Som smyges ofta in i läran:
Han wille gifwa Gudi åran,
Och tålka rått den helga skrift.

Han reste många ländar kring,
At sig en grundad lärdom söka,
Sit stora pund at dagligt öka,
Han sparde aldrig någon ting.
Han kunde nästan alla språk,
Som brukas uti vårt Europa,
Och talte färdigt allihopa,
Förutan minsta huswud-bråk.

R 3

Han

Han omgick altid så med folk,
At alla måste honom wörda:
Han låtta de beträngdas bördar,
Som redlighetens egen tålt:
Af Dystar kallad Swerges lhus,
Han lyste och uti Guds Kyrka,
Och mante ståds, at HErren dycka
Båd in- och utom HErrens hus.

O dyre Man! dit wårda los,
Jag icke hinner rått upskriswa,
Jag borde därfor låtet bli swa:
Du har beröm från Kongars Hof;
Et wårdbigt minne för din dygd,
Det Skölde-brefvet häst ofnalar,
Som med dit namn förenar strålar,
Til afunds-månners harm och blygd.

Wålbona Fru, hwad djuper sorg,
Har åndtlig klämt Ert öma hjerta!
Er tröste Gud i denna smärta,
Och ware hself Er fasta borg!
De Strålar, som han lemnat qvar,
Til Eder fägnad sig utspride,
Och aldrig något mörker lide,
Så länge solen ger os dar.

Wår Biskop uti Himla bo,
Bland höga stjernors antal lyser; Dan. 12. 3.
I detta lhus han sällhet hyser,
En sällhet wunnen genom tro.

Så

Så länge jorden har sin saft,
Så länge sol och måne blänka;
Vi skole wördsamt estertänka,
Hwad vi uti vår Bifkop häst.

Wi tacke dig; men aldrig nog,
För det du ware Stiftets heder.
Din staf du lagt med åra neder;
Wi sorge billigt, at du dog.
Mjut sälhet i sit fulla mätt,
Bland många tusend Seraphiner,
Dår Du för Himla Thronen finner!
Mjut ånglais! det är din lott.

Målningar och Franska öfverstrister*,
försvenslade af Vice-Directeuren i
Allingsås, Herr Magist. Carl Nyren.

V:o 1. Öfver Bordet på södre Gaslen.

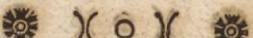
En hängande Gleute-traversiere med en Hautbois; därnedans före en mot väggen lutande Violoncelle, samt et på kant stående Bräd-spel.

Meditez incessamment,
Dévorez livre apres livre;
C'est en vivant seulement,
Que vous apprendrez à vivre,
Ehrenhoff.

R 4

M n

* Dessa läsas på Leckö-s lott uti Matsalen, där de hedra väggarna, och tillika minnet af en stor och vitter Herr, Hans Excellence, Riks-Rådet, m. m. Herr Grefve E. G. Tessin.

Man ouphörligt tänka må,
Och bok på bok uti sig sluka :
Af liswert blott man här kan lara få,
Hur man sit lis skal råtlig bruка.

V:o 2. Öfwer högra Fensterlusten.

Le tems est assez long, pour quiconque en
profite.
Qui travaille & qui pense, én étend la limite.
Echo med tanka, slit, sig tiden gör til mycka,
Hon gör och hånne lång, och kan des märke flytta.

V:o 3. I södwästra Hörnet.

En hop på et bord utbredda musicalier, en sär-
stid spelpulpel, hvarpå ligger en notbok, och där
nedanföre en markatta, som spelar på violin.

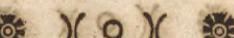
Voici comment j'ai comté
Dès ma plus tendre jeunesse:
La vertu, puis la santé,
Puis la gloire, puis la richesse.

Se hur jag gjort min räkning opp,
Sen jag som barn har börjat samla :
Först dygd, sen frist och munter kropp,
Sen åra, sedan rikdom samla.

V:o 4.

Et spelbord, med därpå utströdde fortleskar och
jettoner, hvarjämte en parasol och en kåpp.

La

La mer qui gronde & s'elance,
Les cris des seditieux,
Des fiers tirans l'insolence,
N'ebranlent pas la constance
D'un cœur ferme & vertueux.

Voltaire.

En fast och dygdig själ
Sig stads besinner vål;
Des sällhets grund ej nänsin skafas :
För upror, tyranni hon aldrig blifver trål;
Af sorg och ras hon ej omafas.

V:o 5.

En bureau med marmorskiva, hvarpå en ga-
lonerad hatt, med svarta plumer och zne volanter ;
osvansföre på väggen hänga zne repousseur, et
fick = ur af gulb, och en damborste af tuppfjäder ; ne-
danföre på golswet ligger en dylit damborste, saint
en stor hund.

Qu'importe, quand l'orage a soulevé les
eaux,
Que ta poupe soit peinte & que ton mat
deploye
Une voile de pourpre & des cables de soye ?
L'art de pilote est tout, & pour domter les
vents,

Il faut la main du sage & non des ornement.

Voltaire.

N 5

Hwad

Hwad hjälper, när af storm dit haf begynner
brusa,
At skeppets stam och mast med färg och bildwerk
brusa,
At purpur - segel ha, med silkes - want och tåg?
En styrman, det är alt; och för at vådren tjusa,
Ej fordras prål och pragt, men färdig hand och håg.

Vt:o 6.

En Niche, hvaruti en marmor piedestal, hvar-
på en förgylld kruka med låcf, och där bredvid en
hvit rödrandig näsduk; nedan före står en katt,
som sljuter rygg, och grinar ganska illa mot en hund.
Utan öfverstrift.

Vt:o 7.

Et väggur med foderal, hvarjämte en liten
bokhölla, med några därpå liggande böcker och et
tingglas; nedanföre en liten spansk hund, som mor-
rar åt förenämde katt.

De la puissance immortelle
Du Seigneur tout nous instruit:
Le jour au jour la revele,
La nuit l'annonce à la nuit.
Rousseau.

Om HErrans stora magt prädika tusen munnar,
En dag den andra det, en natt åt natt förfunnar.
(Fortsättning en annan gång.)

Hwad

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 22 April.

London	-	74 $\frac{1}{4}$	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	69 $\frac{1}{4}$	-	-	M:t R:mt.
Hamburg	-	74 $\frac{1}{2}$	-	-	M:t R:mt.

Ankomne åro Skeparne Jan Poppes ifrån
Amsterdam med barlast och tunneband, David
Erßine ifrån Crail med barlast, och John Turner
ifrån Liech med dito.

Utgångne åro Skeparne Magnus Sjögård
til Hamburg med sill och järn, Michel Adrians til
Grönland på fisße, John Spink och Henry Sal-
mond til Scotland med järn och bräder, Thalenius
Christman til Amsterdam med stål och järn, Lars
Tingerman och Peter Jurgenson til Köpenhamn
med barlast, Pet. Setterberg och Erich Lundberg
til Stockholm med sill.

Helsingör Den 3 April Carl Magnus Berg
från S:t Ubæs til Ostzee med salt. Den 4. Lars
Lind från S:t Ubæs til Stockholm med salt, Albert
Eggers från Wolgast til Porto med ståfiver. Den 5.
Petter Wollin från Carlskrona til Amsterdam
med

med bråder, Cornelius Westerström från Norköping til Limorno med järn. Den 6. Petter Grönberg från Malmö til Warberg med malt, Lorenz Asmusen och Carl Trolle från Stockholm til Roseröd med tjåra. Den 7. Joachim Hind. Husfelt från Wismar til Hamburg med råg, William Kracke, Thomas Sutton, William Wood och Lorenz Groth Niclason från Stockholm til London med järn. Den 13. Olof Olofsson från Marstrand til Stockholm med sill, Anders Matsen til Memmel, Nils Matsen från Göteborg til Königsberg, Jens Philipsen från Göteborg til Flensburg och Erich Pettersson från Halland til Danzig med sill. Den 14. Carl Otto Bemer til Hamburg med tjåra, Joachim Vansetau från Wismar til Bremen med råg, Anders Kielström och Johan Andersson från Marstrand til Stockholm med sill, Petter Moreen Larsen från Gesle til Hull med järn. Den 15. Peter Schwen från Wismar til Bremen med råg. Den 16. Thore Anders Dahlberg från Marstrand til Calmar med sill. Den 17. Melle Feddes från Amsterdam till Stockholm med Stykegods, Maß Böllin och Anders Jönson från Göteborg til Norköping med sill, Christ. Jönson Graven från Ålborg til Stockholm med malt. Den 18. John Dixon från Hamburg til Stockholm med barlast, Iohannes Wahlborg från Malmö til Warberg med malt, Anders Möller från Udderwalla til Carlskrona med sill, Peter Cammerath från Bourdeaux til Stockholm med vin. Den 19. Jonas Inlander från Lisabon til Stockholm med salt.

Sma Kyrko-tidningar.

I Svenska Församlingen åro från den 15 til 23 bennes födde 4 Gosse- och 3 Flickobarn: döde Bryggars- Enkan Anna Sjörsbo af ålderdom, Timmermannen Thore Eskilsson af feber, 2ne Gossebarn af slag, 1 Flickobarn af feber och 1 af koppor.

I Lycka Församlingen död Winkyparen Johan Unger af slag.

I Kronhus-Församlingen födt i barn: Wigde Soldaten Carl Rost och Pigan Cathrina Berg: döde 3 Soldater af håll och styg, Handslangare Hustrun Elin Olofs- dotter i barnsfång, och 1 barn af slag.

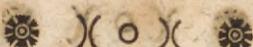
Lärda Småsaker.

Herr Magister Hedström frågade i förledet år, hvad nummer i Linnæi Nite Örten Silus eller Silum åger. Plinius torde syftat på Silaus eller Silaum, hvilken efter Cäsalpini uttäckning är Phellandrium aquaticum, och således en Wattu-ort. Hurumida hon smakat Windrinkare, kan därmed ej asgöras.

Engelb. Jörlin.

Om Skogsparken.

När jag til ånda hafwer brage
Alt det, som anbefalt mig blifwer,
Jag mig fornögd till dig begifwer,
Du hela slättens sygd och pragt.

Strax efter jag i dig har trådt,
Jag lif för mina sinne finner.
Mit öga aldrig nånsin hinner,
Att på din fägning se sig mått.

Mit öra med förundran hör,
Dels huru foglar sig förena,
Dens under tålja, som allena
Alt los och pris tillkomma bör.

Dels, huru sig en liten båck,
Med sagta dån från klippan störter,
Och genomstår en ång, som örter,
Af alla fägor, göra täck.

Min näsa ny förfriskning får,
Utaf den luft, som du utbreder,
När daggen nyh har faller neder,
Och solen up ur bölsjan går.

Jag mätta mig af dina bår,
Som båst, utaf alt annat, smaka,
Och wil dit watten ej försaka,
När som jag trött och torstig är.

När solens strålar matta mig,
Och svetten ned för kindren rinner,
I önslig stund jag ofta finner
En ljuslig swalca uti dig.

Jag är helt trög, at mig bege
Från dig, som alla tider grönfar,
Och läglig timma häftigt önskar,
At dig med första åter se.

E P I G R. LII.

Nil igitur scimus? Svatet sapientia, dicis.
Cur svadet? Ratio quem juvat illa? Placet.
Longa referre mora est omnes; hanc accipe
caussam:

Gratia donetur; proderit, ecce, nihil.

E P I G R. LIII.

Gratia nil Atro prodest: an proderit Albo?
Stultitia gaudet stultus uterque pari.
Credibile est, Albo lumen non esse saluti:
Forte perit; sobolem respicit anne Deus?

E P I G R. LIV.

Quisque vocatur Homo naturæ lumine; tum si
Gratia quæratur, gratia quemque vocat:
Inventu facilis quovis sub cardine cœli,
Ipse vel Antipodas quamlibet inter agas.
Tantum des operam; vates tibi verba salutis,
Ille licet summo missus ab axe, canet.

E P I G R. LV.

Quod potes et debes, facito: quod non potes,
illud

Gratia præstabit: tu modo quære Deum.
Sit Ratio tua Dux; ansam Deus ipse creabit.
Sis animal; nec te, cum datur ansa, vocat.

Kundgörelser.

Gifwes härmad tillkänna, at vår witre Provincial-Medicus här i Lånet, Herr Doctor Maucler Bure, fogat den anstalt, at stålkulor nu göras och finnas til köps uti Uddewalla Apotheque hos Herr Apothecaren Bergius, hwilka stålkulor mytjas med mycken förmån i dylika händelser, som våra Svenska surbrunnar tjena, och säljas til samma pris, som i Stockholm; eller de minsta för 24 öre, de medeltinättige för 1 Daler, och de största för 1 Daler och 8 öre Silfvermynt.

Hos Herrar Hans och Jacob Busck finnes Ängelst fädes-korn til köps.

Ammiralitets-Capitainen, Herr v. Rahmn, boende på nya Hvarfvet, åstundar et hederligt och godt hyresfolk uppå sin Landt-Egendom. Rummen åro wakra, en sal, zne kamrar, kök och wisterhus, med zne goda vindar öfwanpå, jämte en stor uthus-bygning på gården. Desutan märker man zne jordfrukts och trågårdar, item en tomt emot gårdsporten, at mytja såsom kätthage. Skulle någon finna sit näje hårvid, torde den samme göra en lustresa til Herr Capitainen, och där öfverläggा om det ena med det andra.

Likaledes åstundar samme Capitaine en stickelig, trogen, och mykter, Person til betjent, hwilken följer med honom på des resor emot årlig lön af 30 Daler Silfvermynt, hederliga kläder, och godt underhåld. Echo som är hagad, anmåle sig med alraförsta.

I dag klackan 4 efter middagen hålls et Tal i Klubben.

N:o 18.

Gotheborgska Sagafinet.

Voråden, den 2 Maji 1761.

Beskrifning öfwer Mulbärstrådet.

Mulbärstrådet, (Morus) är af 2 slag: det ena har hvita, det andra svarta bär, Hort. Upl. p. 283. som likna hallon och björnbär. Des egenteliga hemvist är China och Italien, där det växer helsl uppå sjöstranderna uti sanden, men hos oss måste det hafta båtre jord. År en monocist, som har hanblomstren i en, och honorna uti en annan gren. Om årtetrådet är nyttigt i köket och hushållningen, så är wisserligen detta i Apothequen och klädståpet. Wärer högt, och är rikt på grenar, som sprida sig widt ut, då det skötes på nedannämnda sätt. De mogna svarta mulbären åro goda att äta, och försaka något löst lis, om de plockas ut af och åtas, innan solen uppgår, men de omogne åstadkomma förstopning. På Apothequen finnes ej något båtre att låffa sig med om sommaren, än mulbärssirup. De svarta åro därtill mycket tjenliga, men bora tagas, innan de blifwa väl mogna. De

S

hvita